



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **EUROMILLS HOLDING a. s.**, se sídlem Pařížská 68/9, Praha 1, zastoupen JUDr. Pavlem Bergerem, advokátem se sídlem Bělocerkevská 1037/38, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2020, č. j. MV 133905 8/KM 2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2021, č. j. 17 A 35/2020 - 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

[1] Podáním ze dne 12. 8. 2019 žalobce požádal Policii České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy (dále jen „povinný subjekt“), o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“). Konkrétně usiloval o zaslání kopie dohody o narovnání, uzavřené dne 9. 9. 2015 mezi společnostmi Mlyn Sládkovičovo, a.s., Mlyn Pohronský Ruskov, a.s., Mlyn Šurany, s.r.o. a United Bakeries a.s. (dále jen „dohoda o narovnání“), a o informaci, kdo výše uvedenou dohodu podepsal.

[2] Sdělením ze dne 17. 12. 2019, č. j. KRPA-290627-10/ČJ-2019-000092, povinný subjekt žalobce informoval, které osoby a v jakém postavení, případně na základě jakého titulu dohodu o narovnání podepsaly s tím, že v době podpisu tyto osoby byly uvedeny v obchodním rejstříku.

[3] Rozhodnutím ze dne 18. 12. 2019, č. j. KRPA-290627-13/ČJ-2019-000092, (v pořadí třetím rozhodnutím) povinný subjekt částečně odmítl podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. o částečném odmítnutí žádosti, konkrétně zaslání kopie písemnosti označené jako dohoda o narovnání. V odůvodnění rozhodnutí nejprve poukázal na skutečnost, že na základě podání žalobce ze dne 10. 12. 2018 prováděl šetření pro podezření ze spáchání trestného činu, kterého se mohly dopustit osoby jednající za společnost Mlyn Sládkovičovo a.s. popřípadě další právnické osoby tím, že mělo dojít k neoprávněnému odpuštění pohledávek za společností UNITED BAKERIES a.s. na základě dohody. Provedeným šetřením však nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, a podání žalobce bylo odloženo bez dalšího opatření. V rámci šetření byla zjištěna dohoda o narovnání, která je nyní předmětem žádosti o informace.

[4] Dospěl k závěru, že dotčené subjekty nejsou povinny zveřejňovat dohodu o narovnání, že v rámci obchodní činnosti stran jejího uzavření nebyly využity veřejné prostředky, a že dohoda představuje soukromé obchodní jednání.

[5] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020, č. j. MV-133905-8/KM-2019, (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl.

[6] Následně žalobce podal žalobu (obsahově odpovídající již podanému odvolání) k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“); ten ji však výše nadepsaným rozsudkem zamítl. Zevrubně se přitom zabýval v žalobě uplatněnou argumentací (viz dále), kterou však neshledal důvodnou.

[7] Soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě byly splněny podmínky pro neposkytnutí informací dle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., tj. že dohoda vznikla bez použití veřejných prostředků; účastník dohody o narovnání, který tuto dohodu předal povinnému subjektu, neměl k jejímu předání povinnost uloženou mu zákonem, a ani nesdělil, že s poskytnutím informace souhlasí.

[8] Rovněž konstatoval, že na požadovanou dohodu o narovnání dopadá také § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob (zde subjektů dohody).

pokračování

II. Kasační stížnost

[9] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tj. nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem, a podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[10] V kasační stížnosti nejprve vznesl námitku nezákonnosti rozsudku městského soudu spočívající v nesprávném posouzení právní otázky spojené s výkladem § 11 odst. 2 písm. a) a § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. soudem v předcházejícím řízení; to však bez jakékoliv další argumentace či konkretizace.

[11] Dále stěžovatel uvedl, že setrvává na důvodnosti své žaloby, a doslovně převzal, resp. okopíroval text žaloby (její body 9 a následující), kde polemizuje jen a pouze s postupem povinného subjektu, resp. žalovaného, aniž by jakkoli reagoval na rozsudek městského soudu a v něm obsaženou argumentaci.

[12] Následně uzavřel, že soud pochybil, neboť se nevypořádal se všemi v žalobě uvedenými námitkami.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval splnění podmínek řízení, shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Soud, s ohledem na způsob, jakým je v dané věci v převážné části formulována kasační argumentace, považuje za nutné úvodem připomenout, že řízení ve správním soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou, což platí i v řízení o kasační stížnosti. S výjimkami uvedenými v ustanovení § 109 odst. 4 věť za středníkem s. ř. s., je soud vázán důvody uvedenými v kasační stížnosti (§ 109 odst. 4 věť před středníkem s. ř. s.), a proto preciznost ve formulaci obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti do značné míry předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudek ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54). Rozsudek městského soudu je přezkoumáván v intencích kasačních námitek, se zřetelem k důvodům obsaženým v § 103 odst. 1 s. ř. s.

[16] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.) a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se tedy musí upínat právě k tomuto rozhodnutí (srov. usnesení ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003 - 73). Jinými slovy, *„[u]vedení konkrétních stížných námitek (...) nelze nabravit zopakováním námitek uplatněných v odvolání nebo v žalobě, neboť odvolací*

a žalobní námitky směřovaly proti jiným rozhodnutím, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem.“ (rozsudek ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006 - 58).

[17] Stěžovatel namítl nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Žádným způsobem však nekonkretizoval vady v právním úsudku, jichž se měl městský soud dopustit. Pouhá citace zákonného ustanovení přitom není důvodem kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, čj. 1 Afs 47/2004 - 74). Stěžovatel je povinen jím spatřované důvody nezákonnosti napadeného rozsudku městského soudu v kasační stížnosti explicitně uvést a vymezit tak rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, čj. 8 Afs 55/2005 - 74).

[18] Jedinou „řádně“ uplatněnou kasační námitkou je tedy kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnost spočívající toliko v nevypořádání námitek žalobce vznesených v žalobě.

[19] O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64). Naopak, pokud se soud podstatou námitek řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitek, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány a soudy zároveň nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitek jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. nálezy ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43, nebo ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38).

[20] V projednávaném případě stěžovatel žádal po povinném subjektu předložit kopii dohody o narovnání. Uvedená žádost byla správními orgány odmítnuta, a to jednak z důvodu uvedeného v § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., ale také dále z důvodu uvedeného v § 11 odst. 6 téhož zákona. Kasační soud ve shodě s městským soudem zdůrazňuje, že k odmítnutí žádosti o poskytnutí informace postačoval pouze jeden z uvedených důvodů. Zároveň platí, že žádost stěžovatele nebyla odmítnuta podle § 9 zákona č. 106/1999 Sb., na který stěžovatel odkazoval na straně 5 podané žaloby (jak upozornil městský soud v bodě 28 napadeného rozsudku), resp. na straně 4 kasační stížnosti.

[21] Podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. *povinný subjekt informace neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí.*

[22] Výkladem § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. se městský soud obsáhle zabýval v bodech 28 a následujících napadeného rozsudku; kasační soud na uvedenou argumentaci bez dalšího odkazuje. Ostatně ani stěžovatel proti ní nijak věcně nebrojí.

pokračování

[23] Již závěr o naplnění tohoto důvodu pro odmítnutí žádosti povinný subjekt opravňoval žalobce o poskytnutí kopie dohody o narovnání odmítnout. Za této situace tak již nebylo nezbytné se zabývat splněním podmínek pro odmítnutí žádosti uvedených v § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Městský soud tak přesto v rozsahu uplatněných žalobních námitek učinil (viz body 34 a následující napadeného rozsudku).

[24] Závěrem se městský soud v bodech 37 a následujících napadeného rozsudku věnoval i ostatním dílčím námitkám, které neopomenul, ale řádně vypořádal; nerespektování povinnosti uložené v rozhodnutí ze dne 29. 11. 2019, č. j. MV-133905-6/KM-2019, možnosti bránit svá práva v trestním řízení, nesprávností oslovení účastníků dohody s dotazem, zda souhlasí s tím, aby byla dohoda o narovnání poskytnuta stěžovateli apod.

[25] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává; městský soud v bodě 36 rozsudku výslovně upozornil žalobce, namítajícího nevypořádání se žalovaným s námitkami uvedenými v podaném odvolání, že nijak tyto „opomenuté“ námitky v žalobě konkrétně nespecifikoval. Stejně tak ani v kasační stížnosti stěžovatel nepoukázal na konkrétní námitky, které měl městský soud opomenout, mimo okopírování fakticky celé žaloby.

[26] Kasační soud tedy uzavírá, že rozsudek městského soudu netrpí nepřezkoumatelností. Z odůvodnění rozsudku je seznatelné, jaké důvody vedly městský soud k výroku o zamítnutí žaloby. Nepřezkoumatelnost nelze vnímat jako subjektivní představu o tom, jak měl městský soud o podané žalobě rozhodnout. Jde o objektivní překážku, která by Nejvyššímu správnímu soudu bránila závěry soudu řádně věcně přezkoumat. Tuto překážku Nejvyšší správní soud neshledal.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[27] Nejvyšší správní soud zhodnotil kasační stížnost jako nedůvodnou a protože v řízení nevyšly najevo vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl ji (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[28] Stěžovatel, který neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.), žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2022

JUDr. Lenka Kaniová

předsedkyně senátu